

D
A. 479/940
ALEXANDRU ALIMĂNEȘTIANU

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITĂȚII
BUCUREȘTI

PROBLEMA BRATELOR DE MUNCĂ

BUCUREȘTI
IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA
STR. R. POINCARÉ, 17
1940

ALEXANDRU ALIMĂNEȘTIANU

~~Inv. A. 58.489.~~

Inv. 11410

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITĂȚII
BUCUREȘTI

PROBLEMA 306 298
BRATELOR DE MUNCĂ

1596i.

BUCUREȘTI
IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

STR. R. POINCARÉ, 17

1940

333.5 (498)

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ
BUCUREȘTI
COTA 11410
CONTROL 1950

CONTROL 1950

961

DE ACELAȘ AUTOR :

D

Comerțul de vinuri, Berlin	1898
Comerțul de fructe, Rotterdam	1899
Organizarea muncii agricole	1927
Ziua de mâine	1927
Căminul de ucenici	1928
Din nevoile agriculturii	1929
Bugetul. Cooperația	1935
Utilitatea industriei — Munca națională	1937
Probleme economice ,	1940

PC 82/07

=====
B.C.U. Bucuresti

C15961

UN PRIM CUVANT

Frământările, prin care trece azi omenirea, ca și în toate timpurile, se datoresc așezărilor sociale, economice și politice, care n'au fost puse pe bazele lor de dreptate și nu și-au găsit rostul.

Concepțiile greșite și setea de câștig ale unora, ura și desnădejdea altora, constituiesc, în zilele noastre, partea periculoasă a vieții sociale din multe state.

Nu se poate pune capăt acestei stări de lucruri decât dacă, începând cu fiecare individ și terminând cu fiecare țară, se vor revizui organizațiile sociale, culturale, morale, economice și politice, punând la temelie lor dreptatea socială.

Acesta a fost gândul meu, când m'am hotărît să scriu cele ce urmează.

Ianuarie 1940.

ALEX. ALIMĂNEȘTIANU

AUTORI CONSULTAȚI :

G. IONESCU-BRĂILA — Cuvântare în senat.

Dr. I. VOICU — Agricultura și industria agricolă față de cerințele alimentației satelor.

ION C. VASILIU — Probleme actuale în agricultura românească.

Prof. C. JORNESCU — Alimentația poporului român. Producția noastră alimentară.

STAREA MATERIALĂ A MICULUI AGRICULTOR

Poporul englez, cel mai industrial din lume, a definit că, „*Agricultura e o activitate producătoare a hranei. Ea nu poate acumula capitaluri decât cu foarte mare greutate*”.

Este producătoare de materii prime și se poate socoti ca activitatea de bază a vieții omenești. Agricultura nu dă în genere decât un produs pe an, pe când industria și multe alte activități produc zilnic și se opresc când nu rentează. Adevăr, ce se verifică prin starea materială grea a plugarului român și, pot adăuga, a tuturor din țările agricole.

Situația grea prin care trece agricultura, la noi, se datorește mai multor cauze. Cele mai esențiale ar fi : Fărărâmițarea proprietății și prețurile prea scăzute, cu care se desfac produsele agricole.

Mai întâi, trebuie să precizăm, că, totalul micilor plugari dela noi până la 5 ha, reprezintă 60 la sută, având în vedere suprafața arabilă și 48 la sută din suprafața totală a țării. Dar nu toți plugarii și-au menținut lotul integral și tocmai în aceasta stă primejdia, al cărei obiect este studiul de față : Fărărâmițarea loturilor trebuitoare existenței unei bune gospodării.

Fărărâmițarea pământului a ajuns așa de departe, încât 600.000 plugari stăpânesc 300.000 ha, iar 2.460.000 exploatari agricole posedă 5.535.000 ha teren arabil.

Plugarul, neavând pământ suficient unde să își întrebuințeze zilele din an, este lipsit de elementul de bază al vieții omului, *munca*.

El e condamnat dela început la lipsuri și viață grea. Omul e legat de pământ prin atavism și necesitate, deși pot spune, că nu îi răsplătește dragostea și munca lui. Starea materială a plugarului nostru trebuie să ne dea de gândit. Hrana și inventarul lasă mult de dorit. Această stare se datorește, de multe ori, din proprie vină, dar și din lipsa unei mai bune organizații economice.

Nu este conducător la noi, care să nu fie preocupat de grija, ce trebuie făcut, ca agricultorul român să poată avea un trai mai bun.

SUPRAFAȚA ȚĂRII

Din momentul de când omul a trecut dela viața nomadă la cea sedentară, desigur că de atunci au început să se determine și hotarele până unde se întinde stăpânirea sa, înlăuntrul cărui hotar, atât individul cât și națiunile, își trăesc viața.

Pământul este rezervoriul existenței și energiei omului, al plantelor, al mineralelor și desigur al multor alte existențe, pe care omul nu a ajuns încă să le cunoască. Goana de a stăpâni ce este mai bun și mai bogat este cauza, care face ca popoarele să se lupte între ele.

Acest rol complex și desăvârșit, pe care îl are pământul în existența omului, arată că problema trebuie studiată și soluționată în toate timpurile, din toate punctele de vedere.

Pământul producând existența și a altora decât a celui ce-l stăpânește sau îl lucrează, devine un element social de primul ordin, atât pentru individ și generațiile viitoare, cât și pentru existența unui stat.

Data fiind importanța solului în viața popoarelor, să examinăm suprafața și repartiția sa la noi.

În 1928 situația era următoarea :
 Intreaga suprafață a României era de 295.049 Km. p.
 Terenurile erau repartizate astfel, în hectare :

Terenurile arabile: Vechiul Regat	6.585.562	sau	22,33%
Basarabia	2.768.333	„	9,39%
Bucovina	309.617	„	1,05%
Transilvania	3.088.240	„	10,47%
Total hectare	12.751.752	sau	43,24%

Fânețe naturale și pășuni	4.544.475	sau	13,74%
Culturi arborescente și arbuști	613.657	„	2,08%
Păduri	7.228.319	„	24,50%
Clădiri, drumuri, ape, cariere, mine neproductive	4.848.497	„	16,44%
Total general hectare =	29.496.700	sau	100.—

Lungimea principalelor cursuri de ape era de 6947 Km.
Lungimea frontierei era de 3400,3 Km.
Suprafața lacurilor și bălților era de 4985 Km. p.

Terenurile agricole după întinderea exploatării in 1930

Categoriile de exploatări ha	Exploatări		Suprafața totală		Suprafața însă- mântată	
	Număr	%	Ha	%	Ha	%
0— 1	610.000	18,6	320.000	1,6	275.000	2,1
1— 3	1.100.000	33,5	2.200.000	11,1	1.850.000	14,4
3— 5	750.000	22,8	3.015.000	15,3	2.475.000	19,3
5— 10	560.000	17,1	3.955.000	20	3.110.000	24,2
10— 20	180.000	5,5	2.360.000	12	1.715.000	13,3
20— 50	55.000	1,7	1.535.000	7,8	1.015.000	7,9
50—100	12.800	0,4	895.000	4,5	540.000	4,2
100—500	9.500	0,3	2.095.000	10,6	920.000	7,2
peste 500	2.700	0,1	3.375.000	17,1	950.000	7,4
	3.280.000	100	19.750.000	100	12.850.000	100

REPARTIȚIA TERENURILOR ÎN 1937

Teren arabil	ha	13.941.000	sau	47,3%
Fânețe naturale.	ha	1.870.000	„	6,3%
Pășuni	ha	3.293.000	„	11,2%
Pomi fructiferi	ha	290.000	„	1,0%
Vii	ha	369.000	„	1,2%
Păduri	ha	6.584.000	„	22,3%
Vetre de sat	ha	1.801.000	„	6,1%
Ape, bălți	ha	1.020.000	„	3,5%
Diferite	ha	337.000	„	1,1%

Total hectare 29.505.000 sau 100

Din aceste date, se vede că, dela 1928 și până la 1937, repartiția terenurilor, la noi, s'a schimbat. Repartiția este supusă la schimbări, după cerințele sociale și economice ale țării. Suprafața terenurilor arabile a crescut dela 12.751.752 ha la 13.941.000 ha. Fânețele naturale și pășunile au crescut și ele dela 4.054.475 ha la 5.163.000 ha. Suprafața cultivată cu vii și pomi a crescut dela 613.657 ha la 659.000 ha. A scăzut însă suprafața pădurilor dela 7.228.319 ha la 6.584.000 ha.

Repartiția actuală a terenului, la noi, s'a constatat că nu corespunde scopului economic și social al unei bune exploatare.

Proprietatea s'a îmbucătățit prea mult. Lotul de cultură pe cap de locuitor este prea redus, e sub puțința de a constitui o bună gospodărie.

Proprietatea dela 0—5 hectare în suprafață de 5.535.000 ha este stăpânită de 2.460.000 proprietari, fiind împărțită astfel :

610.000	exploatare	stăpânesc	320.000 ha.
1.100.000	„	„	2.200.000 ha.
750.000	„	„	3.015.000 ha.
Total <u>2.460.000</u>	„	„	<u>5.535.000</u> ha.

Din cele 320.000 ha se cultivă 245.000 ha sau 4500 m. p. pe cap de exploatare.

Din cele 2.200.000 ha se cultivă 1.850.000 ha sau 16180 m. p. pe cap de exploatator.

Din cele 3.015.000 ha se cultivă 2.475.000 ha sau 33.000 m. p. pe cap de exploatator.

Comparativ cu alte țări, se constată că suntem țara, care are proporția cea mai mică a proprietății sub 5 ha.

Proprietatea dela 5—10 ha reprezintă 3.955.000 ha și este stăpânită de 560.000 proprietari. Din cele 3.995.000 ha, se cultivă numai 3.110.000 ha.

Proprietatea dela 10 hectare în sus ocupă o suprafață de 10.260.000 ha și este stăpânită de 260.000 proprietari. Din această suprafață, în 1930, se cultiva numai 5.140.000 ha.

Din aceste date reese, că repartitia proprietății trebuie să ne preocupe în cel mai înalt grad.

LOTUL TIP DE MUNCĂ

Problema lotului de muncă trebuitor agricultorului a început să preocupe pe oamenii de stat în cele mai multe țări. In vara anului 1937, s'a ținut la Haga Congresul Internațional de agricultură. Au participat la el foarte mulți oameni de seamă din toate țările și dela noi. După îndelungate și interesante discuțiuni între oamenii de știință agricolă, economiști, sociologi și politici, s'a ajuns la convingerea, bazată pe experiență, că spre a avea un bun plugar care să aibă o gospodărie completă și să fie în stare să-și lucreze bine pământul, este nevoie ca el să aibă un lot dela 10 la 20 ha pământ cultivabil, după calitatea terenului și așezarea lui.

Tot acolo s'a mai discutat și dezvoltarea industriei casnice.

Olanda, țara unde se face cu adevărat cultura variată și intensivă, a simțit ea însăși nevoia, ca, în unele părți ale teritoriului său, lotul trebuie să ajungă la 20 ha.

Față și de această constatare a unui for internațional, format din oameni de știință și cu experiență, noi trebuie să fim atenți și să pornim la înlăturarea lipsurilor.

Am cetit într'o revistă agricolă, că, repartitia proprietății cultivabile, la noi, ar fi fost în anul 1938 următoarea :

440.000	proprietari stăpânesc	292.000 ha.
3.409.000	„ „	6.653.700 ha.
455.970	„ „	3.000.800 ha.
139.840	„ „	2.288.416 ha.

În starea actuală de fărâmițare a pământului, micile exploatări nu mai au putința să țină vite sau să aibă inventarul necesar unei bune gospodării.

Din cauza prea marelui împărțiri, am ajuns că în România 3.200.000 exploatări agricole au 1.700.000 vaci.

La noi, în județul Teleorman, într'o comună de 300 familii nu sunt decât 30 de vaci, adică o vacă la 10 familii.

O asemenea stare de lucruri nu mai poate dăinui. Trebuie să se înțeleagă, că acela care face agricultură, are nevoie de o suprafață minimă de pământ, care să-l ocupe în tot timpul anului și care să-i îngăduie să aibă vite, unelte și anume mașini, fără de care nu poate face o bună plugărie și nu poate produce bun, mult și ieftin.

Experiența celor 3 mari împroprietăriri făcute în curs de 80 de ani, ne-a arătat deslușit că, fără un lot minimal și indivizibil, nu se poate avea o gospodărie agricolă prosperă.

Odată cu repartizarea, în viitor, a proprietății agricole, se pune și problema ocupării brațelor, ce rămân disponibile și care nu găsesc de lucru în agricultură. Numărul lor, în prezent, se ridică la câteva milioane. Multe din ele ar găsi de lucru, chiar azi, în sate, dacă s'ar organiza altfel agricultura, industria și comerțul românesc.

LOTUL MINIMAL ȘI INDIVIZIBIL

Problema lotului minimal și indivizibil s'a pus deja la noi din 1905, când un grup de membri ai Partidului Național Liberal agitau reformele, agrară și electorală,

care s'au anunțat în Septembrie 1913 de către Ionel Brătianu și înfăptuite tot de el în 1918.

Experiența ne-a dovedit că, la noi, lotul minimal și indivizibil trebuie să fie cel puțin de 12 ha. De va fi mai mare, cu atât mai bine, dar dacă ar fi mai mic, s'ar comite o greșeală.

Proprietatea, care trebuie să fie transformată în lotul minimal, este cea dela 0—10 ha, însumând cele 9.490.000 ha stăpânite azi de 3.020.000 proprietari.

(Vezi tabloul la pag. 12).

Acest plan de cultură va varia după regiune, după an și după posibilitatea desfacerii produselor. În multe părți nu se pot cultiva toate, iar în altele se poate mări numărul varietăților și schimba suprafețele fiecărei culturi, după cum ar cere împrejurările.

În orice caz, nu se mai poate continua cu cele 5—6 culturi, care deși nu cer prea multă muncă și capital, dar în schimb sunt cele mai puțin rentabile.

Lotul de 12—15 ha constituie suprafața suficientă, care ar da de lucru tot timpul anului unei familii compusă din 4 membri.

Cele 12 ha cer circa 650—750 zile de lucru. Dacă s'ar lucra cu unelte și mașini, s'ar reduce zilele la 450—500. Agricultorii vor fi nevoiți să lucreze cu instrumente moderne, altfel nu vor putea ține piept concurenței altor țări, cu ale căror produse se întâlnesc pe piețele mondiale.

Aceste țări ofereau grânele lor, acum câțiva ani, cu 26.000 lei vagonul, pe când noi nu puteam acoperi cheltuielile nici la prețul de 40.000 lei vagonul.

Trebuie să introducem culturi mai rentabile ca : bumbacul, orezul, cafeaua, inul, cânepa, semințele, soia, sfecla și altele.

Prin mărirea lotului, nu se ajunge decât în parte scopul social și economic, dacă nu schimbăm și felul de cultură. Ajutorul cel mare nu îl poate da decât cooperarea ajutată de Stat. Acesta este adevăratul rol al cooperatiei.

Mașinile scumpe, pe care mica exploatare nu și-le poate cumpăra, neavând capital și nici o suprafață de pă-

Culturile care ar urma să se facă pe loturile minimale și numărul aproximativ de zile pe care le-ar cere muncile anuale ar fi cam următoarele :

FELUL CULTURILOR	ha.	A R A T		Prăsit, săpat, plivit, răritat, îngropat				Secerat, cules	Cărat	Treerat
		Ogor	Arat și semănat	1	2	3	4			
Grâu	2,5	5	7	3	—	—	—	8	3	30
Secară	0,5	1	1,5	1	—	—	—	1	1	5
Orz	0,5	1	1,5	1	—	—	—	1	1	5
Ovăz	0,5	1	1,5	1	—	—	—	1	1	5
Porumb	3,0	6	9	18	18	12	—	25	4	—
Mazăre	1,0	2	3	—	—	—	—	2	2	15
Sfeclă	1/8	0,5	0,5	10	8	6	—	6	2	—
Legume	1/8	1	4,5	13	13	10	—	13	3	3
În	1/8	0,5	1	—	—	—	—	5	1	1
Câneapă	1/8	0,5	1	—	—	—	—	5	1	1
Bumbac	1/8	0,5	0,5	6	10	10	10	15	2	2
Floarea soarelui	1/8	0,5	1	2	2	—	—	5	2	20
Rapiță	3/8	1	1	—	—	—	—	1	1	10
Plante medicinale	3/8	2	5	30	15	15	10	40	2	20
Lucernă	1/8	1	1	—	—	—	—	—	1	1
Borceag	3/8	1	1	—	—	—	—	—	1	1
Pomi	3/8	1	—	10	—	—	—	—	20	3
Vie	1/8	—	—	6	6	6	10	5	2	2
Curte	4/8	1	1	5	3	3	3	5	—	—
Pădure	1,0	—	—	—	—	—	—	5	—	—
Total	12	26,5	41	106	75	62	33	142	50	124

LEGUME: Fasole, bob, linte, cartofi, ceapă, usturoi, varză, praz, pepeni, dovleci, salată, morcovi, păstârnac, sfeclă, ridichi, castraveți, pătlăgele, mărar, pătrunjel, etc.
Năut, muștar, mac, anason, ricină, etc.
Orez, cafea, cicoare, etc.
Suprafața furajerelor poate că este necesar să fie mai mare.

mânt suficientă pentru a le întrebuița și a le face rentabile, trebuiesc procurate prin cooperativa din sat, contra plății unei chirii, ca : triorul, vânturătoarea, semănătoarea, secerătoarea, tractorul și mașina de treerat.

Mă aștept la obiecțiunea, că la noi e greu așa ceva, mai cu seamă după decepțiile avute în ultimii 10 ani. Se susține că Românul nu are spiritul de tovărășie, se trag pe sfoară unii pe alții. Din nenorocire, cele petrecute le dau dreptate celor cari, deși de bună credință, nu văd că totuși s'ar putea realiza această organizație.

Tocmai aci este meritul celor ce-și asumă conducerea diferitelor activități din țară : să *înlătore prejudecățile și neajunsurile*. Să creeze o viață nouă poporului, cu fapte nu cu vagi făgădueli.

Recunosc boala de care suferim, atât cei de sus cât și cei de jos, că ne-am învățat *cu ușorul*, cum dăm de greutăți nu știm cum să scăpăm mai curând.

Poporul, în înțelepciunea lui, a spus un mare adevăr că, „*Românul e greu să-l pornești la treabă, că de lăsat se lasă ușor*”.

Chiar în agricultură, culturile s'au redus la tot ce cere muncă mai puțină, deși în restul timpului nu se face nimic. Se seamănă între Sfinte-Mării și se strâng bucațele la Sfântu Petru.

După o experiență de 42 de ani, susțin că Românul are spirit de asociațiune. Am în mintea mea elanul și încrederea, cu care au îmbrățișat satele la 1898 înființarea băncilor populare. Au fost însă amar desamăgiți, când au văzut că în 1902 se împrumutau cu 6% dobândă și după 28 de ani, în 1930, plăteau 18—24% dobândă, plus plocoane, temeneli, locuri arate, secerate, cărăte și așa mai departe.

Așa s'a pierdut încrederea și s'a stins entuziasmul. Lovitura a fost și mai mare, când s'a încuibat politica în cooperație. Pe vinovați îi vor judeca generațiile viitoare. Cooperația nu poate trăi decât *prin capitalul membrilor ei* și numai întâmplător să apeleze la creditul instituțiilor capitaliste, pe care le critică, deși azi nu trăește decât din sprijinul și binefacerile capitalismului. Dovadă , că băncile populare, obștiile și cooperativele de tot felul au în-

ceput cu suflet și elan și în 32 de ani ajunseseră la 6172 unități, 1242.000 membri, la 1.390.652.790 lei capital și cu un plasament de 5.600.000.000 lei. Era un început încurajator pentru o instituție nouă, dacă ar fi fost pusă pe bazele ei naturale și bine condusă.

Agricultura singură, pentru a avea utilajul și a face exploatarea cerută de vremurile în care trăim, are nevoie de 100—150 miliarde lei.

Cu ocazia conversiunii, s'a constatat că datoriile *declarate* ale agricultorilor se ridicau la 52.379.000.000 lei. Nu ar fi fost prea mari dacă toți banii ar fi fost întrebuințați la nevoile agriculturii și dobânzile, în loc de 18—40%, ar fi fost de 5—6%, cât poate suporta această activitate.

La sate, s'au cheltuit cu botezurile, nunțile, luxul și petrecerile, iar la orașe în plimbări, automobile, jocuri de bursă și de cărți, adică pe câștiguri fără muncă.

Fără să fiu molipsit de snobismul vremii, dar cooperația este viața naturală și viitoare a satelor. O cunosc, o urmăresc de mai bine de 40 de ani și îmi dau seama de ceace poate face. Trebuie însă, să-și formeze capital prin încrederea membrilor și să-și capete încrederea prin buna conducere a oamenilor de specialitate, cu experiență și cu focul sacru.

Nu prin negație se creiază, ci prin chibzuință și voință de fier. Meritul este al acelor care însănătoșesc o societate și îi lecuiesc rănilor.

Nu e destul numai să se critice. Critica e necesară, când arată adevărul și nu are la bază ura.

În viitor, mica exploatare trebuie să găsească la cooperativa din comună, nu țuică, mătăsuri sau dresuri, ci mașinile pe care să le întrebuințeze, plătind o mică chirie.

Statul trebuie să facă un mare împrumut pentru aceste mașini și imediat chiar înainte, să formeze personalul de a conduce, căci altfel facem parcuri de fier vechi.

Să avem încredere în elanul și energia poporului nostru și izbânda va fi sigură. Să nu ne lăsăm să fim învinși de greutățile de azi. Se vor învinge, cum s'a biruit

în trecut alte greutăți poate și mai mari. Să avem *energia*, care este puterea creatoare și munca bine-făcătoare.

Revenind la repartitia proprietății, dacă nu se vor lua măsuri *la timp*, ne așteaptă momente grele.

În primăvara anului 1919, după ce se expropriase o moșie de 6000 ha, vreo 250 de săteni bătrâni și unii mai tineri reclamau că moșia din comuna lor s'a expropriat în întregime. Nouii împroprietăriți își muncesc fiecare lotul lor. Cât a existat proprietarul, fiecare găsea câte 2—3 ha. din a căror muncă, de bine de rău, ducea o viață liniștită.

În toamna anului 1923, se colonizează 128 de plugari din județul Olț în comuna Cumpăna-Constanța, cu câte 10 ha. După 14 ani, în 1937 se făcuseră 400 de familii în acest sat. Unii din coloniști aveau dela 5 la 10 copii. Dând pământ de zestre la copii, unii au rămas cu 1—2 ha.

Am dat aceste exemple, pentru a adeveri din nou că este momentul ca să se ia măsuri și învățământul, ce trebuie să tragem din aceste exemple, că intențiile și faptele cele mai bune, dacă se fac sub influența făgăduielilor și a licitațiilor nu dau rezultatele dorite.

Nu este momentul să arăt cum s'a schimbat concepția reformei agrare din 1905 până la aplicarea ei în 1921. O vor face istoricii nepărtinitori.

De altfel, războiul actual, cât și cel din 1914—1918, dela care nu am învățat nimic, ne-au arătat că noi, europenii, am lăsat să producă alte țări, ceiace puteam produce fiecare la noi. America sta cu stocuri mari de cereale, uleiuri, textile, pentru că Europeanii fiind în război nu le cumpărau. Nu s'ar fi putut întemeia la noi industria uleiurilor când aveam rapița, soia, floarea soarelui, dovleci, sămânța de in, cânepa, bumbacul etc.? Azi, cumpărăm unt de cocos cu 80 lei kgr., iar brânza a devenit un articol de lux și am ajuns să avem o vacă nenorocită la 10 familii. Acelaș lucru cu oile, porcii, pașările etc. când stau neamenajate pentru păscutul viteilor munții, pădurile, zăvoaiele și mlaștinile, care constituiesc o mare bogăție pentru țara noastră.

În Bucovina, pământuri de calitate mai inferioară ca ale noastre se vând cu 60—80.000 lei ha, pe când ale noastre ajung la 40.000 lei ha. Terenurile au fost îmbunătățite prin cultura plantelor furajere, leguminoase și plante industriale, pe când noi am rămas la culturile de acum 200 de ani.

Fără rentabilitatea muncii, orice activitate nu poate dăinui.

Modul de a ajunge cât mai repede, fără sguduituri sau nedreptăți la formarea lotului de 12—15 ha este legat de intervenția Statului.

Un început în această direcție, s'a și făcut prin legea preemțiunii aplicată prin Banca pentru Industrializarea și Valorificarea Produselor Agricole—B. I. N. A. G., care dă rezultate foarte bune.

Este nevoie însă, de o măsură mai radicală și mai urgentă, pe care numai Statul o poate face, bine înțeles luând toate măsurile ca brațele ce rămân disponibile, să își găsească imediat ocupație.

Luată măsurile necesare, sunt sigur că procesul s'ar face în scurtă vreme și spre mulțumirea tuturor; aici este rolul specialiștilor.

CUM AR FI ÎN VIITOR REPARTIȚIA TERENULUI AGRICOL

Transformându-se cele 9.400.000 ha, care reprezintă proprietatea sub 10 ha, în loturi minimale și indivizibile de 12 ha, am avea repartitia următoare :

800.000	exploatări a 12 ha	stăpânesc	9.490.000 ha.
180.000	expl. a 10- 20 ha	stăpânesc	2.360.000 „
55.000	expl. a 20- 50 ha	stăpânesc	1.535.000 „
12.800	expl. a 50-100 ha	stăpânesc	895.000 „
9.500	expl. a 100-500 ha	stăpânesc	2.095.000 „
2.700	expl. peste 500 ha	stăpânesc	3.375.000 „
<u>Total</u>	<u>1.060.000</u>	<u>exploatări</u>	<u>stăpânesc</u> <u>19.750.000 ha.</u>

Proprietatea mijlocie și mare, cu timpul, se împarte și ea, aceasta este tendința. Legea actuală a noastră de moștenire duce la fărâmițare. Trebuie oprit ca proprietatea să devină proprietate de mizerie.

În județul Olt, în 22 de ani, peste un sfert din proprietățile rămase după expropriere s'au vândut în loturi mici, unele chiar de un hectar.

Prin această repartitie, în loc de 3.280.000 exploatari vor fi circa 1.060.000. Din cele 19.750.000 ha stăpânite de 3.280.000 proprietari, s'au cultivat în 1930 suprafețele următoare :

dela	0- 10 ha.	s'au	însămânțat	7.710.000 ha.
„	10- 20	„	„	1.715.000 „
„	20- 50	„	„	1.015.000 „
„	50-100	„	„	540.000 „
„	100-500	„	„	920.000 „
peste	500	„	„	<u>950.000</u> „
Total	„	„	„	12.850.000 „

(Vezi tabloul la pag. 18).

Cercetându-se cifrele din tabloul alăturat, se vede că, pentru lucrul celor 19.750.000 ha cultivabile, din care 12.850.000 ha au fost însămânțate și 6.900.000 ha cu alte culturi, ar fi nevoie de 1.550.000 familii compuse fiecare din 4 membri, din care ar lucra numai 3.

Restul de 9.755.000 ha din cele 29.505.000, care reprezintă păduri, ape, bălți, vetre de casă și diferite, cer și ele munca a 723.000 familii.

În rezumat, cele 29.505.000 ha se lucrează cu 2.273.000 familii compuse din 4 membri, din care 3 membri ar lucra la câmp 180 zile fiecare din cele 365 ale anului. Cel de al patrulea membru, ori este copil, ori face alte munci în jurul casei și nu iese la câmp decât foarte rar. Aici sunt socotite brațele dela 11 ani în sus, pe când copilul de 7—8 ani poate fi întrebuințat numai la unele munci, dealtfel ceea ce se face și azi.

15961.

Exploătările, culturile, brațele după sex, necesare cultivării celor 29.505.000 ha

INTINDEREA IN HECTARE	EXPLOATĂRI		SUPRAFETE		BRAȚELE NECESARE MUNCHI CELOR 29.505.000 HA			DUPĂ SEX ȘI VĂRSTE			
	Vechi	Noi	Însămân- țate	Diferite alte culturi	Familii	Brațele de muncă	Copii cari nu fac o muncă continuu	Bărbați	Femei	Tineri	Copii până la 11 ani
0— 10-12 ha	3.020.000	800.000	7.710.000	1.780.000	800.000	2.400.000	800.000	800.000	800.000	800.000	880.000
10— 50	235.000	235.000	2.730.000	1.165.000	300.000	1.200.000	300.000	300.000	290.000	300.000	300.000
50—100	12.800	12.800	540.000	355.000	70.000	210.000	70.000	70.000	70.000	70.000	70.000
100—500	9.500	9.500	920.000	1.175.000	140.000	420.000	140.000	140.000	140.000	140.000	140.000
peste 500	2.700	2.700	950.000	2.425.000	240.000	720.000	240.000	240.000	240.000	240.000	240.000
Păduri	—	—	—	6.600.000	200.000	600.000	200.000	200.000	200.000	200.000	200.000
Vetre de sat	—	—	—	1.801.000	35.000	105.000	35.000	35.000	35.000	35.000	35.000
Ape, bălți	—	—	—	1.000.000	20.000	60.000	20.000	20.000	20.000	20.000	20.000
Diferite	—	—	—	337.000	8.000	24.000	8.000	8.000	8.000	8.000	8.000
Proprietari	—	—	—	—	260.000	780.000	260.000	260.000	260.000	260.000	260.000
Ad-tori, logofeți	—	—	—	—	200.000	400.000	—	100.000	100.000	—	—
	32.280.000	1.060.000	12.850.000	16.658.000	2.273.000	6.619.000	2.073.000	2.173.000	2.173.000	2.073.000	2.073.000

BRAȚELE DE MUNCĂ

România are azi o populație care trece de 20 milioane suflete.

Neavând date statistice decât pe 1930, am luat pe acestea ca bază în calculele mele.

Populația crește la noi cu 250.000 suflete anual, adică cu 11,50 la mie.

Pentru a ne da seama de ce brațe dispunem la orașe și la sate, cred că este bine să dau tablourile ce urmează.

(Vezi tablourile la pag. 20 și 21).

Din aceste date, se vede că populația rurală de 14.405.989 cât era în 1930 se compunea astfel :

8.850.549 bărbați și femei dela 11—59 ani

4.544.429 copii de ambele sexe până la 11 ani

313.727 bătrâni dela 70 ani în sus și peste 100

640.632 bărbați și femei dela 60—70 ani

56.652 nedeclarați.

Deci satele dau 8.850.549 de brațe bune de muncă, fără a socoti copiii și bătrânii, cu toate că din aceștia se folosesc mulți în agricultură. Am văzut copii de 9 ani săpând la porumb în rând cu cei mari.

Mahalalele orașelor, ori cât de mari ar fi, o bună parte din ele se ocupă cu agricultura. Orașele mici și târgurile deasemenea, ba sunt unele unde chiar 75% din locuitori se ocupă cu munca câmpului. Se pot socoti cel puțin 600.000 de locuitori din orașe, care sunt agricultori și chirigii.

Socotind totalul brațelor cerute de muncile agricole, vedem că rămân disponibile sau foarte puțin ocupate, cam 2.831.594 fără a mai adăoga o parte din cele 2.000.000 suflete cu care populația țării a crescut dela 1930 până în prezent.

Prin noua repartitie a proprietății, 900.000—1 milion de familii și-ar munci singure pământul. Restul de 1.000.000—1.300.000 familii sau 5.000.000—5.500.000 suflete ar lucra pe proprietățile mijlocii și mari sau chiar pe loturile mai mici, la cei ce întâmplător au nevoie de muncitori.

Populația României în 1930 după starea civilă

STAREA CIVILĂ	URBANĂ		RURALĂ		Total	COPII	
	Bărbăți	Femei	Bărbăți	Femei		Urbani	Rurali
	Necăsătoriți	1.042.718	886.694	3.923.499		3.611.738	9.464.649
Căsătoriți	712.904	696.958	2.902.491	2.943.424	7.255.777	—	—
Văduvi	40.901	233.841	221.497	741.166	1.227.405	—	—
Divorțați	8.896	22.583	17.174	28.381	77.034	—	—
Nedeclarați	9.247	6.297	7.506	9.113	32.163	—	—
Copii	—	—	—	—	—	834.773	4.781.314
	1.814.666	1.836.373	7.072.167	8.337.828	18.057.028	834.773	4.781.314

Populația României în 1930 pe sexe și vârste

VÂRSTE	U R B A N A		R U R A L Ă		TOTAL
	Bărbăți	Femei	Bărbăți	Femei	
	%	%	%	%	
0 — 11	400.323	394.607	2.293.166	2.251.263	5.339.359
12 — 59	1.291.138	1.302.006	4.256.773	4.593.776	11.443.693
60 — 69	72.036	82.182	326.966	313.666	794.850
70 — 94	34.745	42.271	166.153	144.104	387.273
95 — 99	242	391	1.212	1.405	3.250
100 și peste . . .	90	137	365	488	1.080
Nedeclarate. . .	16.092	14.779	27.532	29.120	87.523
	1.814.666	1.836.373	7.072.167	7.333.822	18.057.028
		100	100	100	
		0,90	0,40	0,40	
		+	+	+	
		+	+	+	
		21,94	32,38	30,72	
		71,06	60,12	62,58	
		3,90	4,60	4,30	
		1,90	2,30	1,90	
		+	+	+	
		+	+	+	
		0,90	0,40	0,40	
		100	100	100	

+ Procentul sub 0,1

Prin aceasta, s'a creiat clasa muncitorilor agricoli, atât de necesară acestei activități. Munca lucrătorului agricol trebuie organizată, ca să găsească de lucru de Luni până Sâmbătă, cel puțin în cele 7 luni la câmp și în timpul iernii în alte ocupații. Trebuie pusă armonie între capital și muncă, pentru a trăi în bună înțelegere necesară fiecăreia din părți și lipsurile actuale să fie înlăturate.

Întrebuințarea brațelor rămase disponibile din agricultură, este problema care cere o cât mai grabnică rezolvare.

OCUPAREA BRAȚELOR DISPONIBILE

Milioanele de brațe, ce rămân disponibile din agricultură, trebuiesc ocupate, pentruca prin munca lor să-și facă un trai mai bun.

Intr'un Stat organizat, activitățile mai principale sunt : administrațiile de Stat, agricultura, meseriile, industria și comerțul, cu toate ramurile lor.

Tablourile ce urmează ne arată ce brațe întrebuințează fiecare.

Funcționarii la Stat repartizați pe ministere în 1930

AUTORITATEA	Total	Adminis- trativi	Specia- liști	Auxiliari	Intenden- țe și ser- vicii
Min. de Finanțe	22.765	19.082	693	1.001	1.989
" " Interne	30.812	11.152	2.781	8.509	10.370
" " Justiție	13.689	7.337	2.838	88	3.426
" " Externe	437	165	198	5	69
" Agriculturii	12.076	2.058	2.269	2.413	5.336
" Sănăt. și M-cii	7.765	1.534	2.722	1.479	2.030
" Ind. și Comerț	1.682	699	389	351	243
" Apărării Naț.	34.989	799	16.840	16.553	797
" Lucr. Publ.	43.582	7.433	10.811	10.588	14.750
" Educ. Naț.	80.181	1.961	67.671	7.850	2.699
Consil. de Miniștri	43	22	1	1	19
	248.021	52.242	105.213	48.838	41.728

Profesori și copii, cari urmează școala

FELUL ȘCOLILOR	N-rul școlilor	Profesori	Profesoare	COPII ÎN ȘCOLI		COPII PENTRU ȘCOLI	
				Băieți	Fete	Băieți	Fete
Grădini de copii rurale . . .	1.521	1.632	—	37.906	37.275	44.274	42.983
Grădini de copii urbane . . .	583	742	—	16.594	17.657	18.588	19.505
Primare rurale	14.420	24.196	14.265	1.133.429	929.482	—	—
Primare urbane	1.210	2.597	4.102	142.995	132.945	—	—
Primare particulare	1.407	2.077	1.718	71.581	69.659	—	—
Secundare Stat	708	7.392	5.728	155.716	mixt	—	—
„ particulare	220	2.023	1.733	35.193	mixt	—	—
Seminarii teologice	24	262	—	2.703	—	—	—
Agricole	102	478	—	4.678	—	—	—
Universități	5	1.931	—	25.650	8.443	—	—
Copii pentru școli la sate	—	—	—	—	—	2.298.641	2.161.945
„ „ „ orașe	—	—	—	—	—	295.317	266.881
	20.200	43.330	27.546	1.626.445	1.195.641	2.656.820	2.491.314

Intreprinderile și personalul ocupat

F E L U L INTREPRINDERILOR	P E R S O N A L U L					
	Totalul	Conducerea	Funcționari de birou	Lucrători calificați	Ucenici	Lucrători necalificați
Industrie	140.948	166.308	26.489	132.114	77.391	214.441
Comerț și Credit	124.308	180.765	50.239	13.173	25.267	30.884
Diverse	7.971	9.533	1.512	6.558	9.744	3.521
Total	273.227	356.606	78.240	151.645	112.402	248.846

Populația după felul de activitate.

	BRAȚELE: STAT, AGRICULTURA, INDUSTRIE, COMERT, CREDIT													Brate bune de lucru, căora trebue să li se gă-ească de lucru		
	TOTAL	Lucrătoare de la 11-59 ani	Nelucra- toare Copii și Bătrâni	Funcționari	Școlari în școli sec. spec. univ.	Cameni de serviciu	In culturi agricole	Funcționari	Cameni de serviciu	Patroni	Funcționari	Lucrători calificați	Ucenici		Lucrători necalificați	Cameni de serviciu
Orașe	3.651.039	2.593.144	1.957.895	200 000	150.000	100.000	600.000	20.000	50.000	350.000	60.000	140.000	65.000	50.000	50.000	758.144
Sate	14.405 989	8.850.549	5.555.440	50.000	100.000	200.000	6.200.000	230.000	250.000	30.000	20.000	20.000	65.000	200.000	350.000	2.135 549
Total	18.057.028	11 443.693	6.613.335	250.000	250.000	300.000	6.800.000	250.000	300.000	380.000	80.000	160.000	130 000	250.000	400.000	1.893.693

Datele din tabelele de mai sus ne arată că în felul nostru de organizație de Stat și economic, rămân la orașe 758.144 brațe, care nu găsesc de lucru în continuu, iar la sate 1.135.549 brațe, cărora trebuie să le găsim de lucru.

Se spune, că satele sunt rezervoriul de energie românească. Este un mare adevăr și acesta ne incumbă datoria de a avea grijă de ele.

Din cele 20 milioane de locuitori din România, circa 16 milioane locuiesc în sate și circa 4 milioane în orașe și târguri.

Generațiile trecute au fost preocupate în continuu de problemele agrare, au făcut mult, dar schimbările mari și îmbunătățirile mari cer timp cu pregătirea elementelor, energie și mai cu seamă capital. Numai cei fără pregătire și cei de rea credință își pot închipui că peste noapte se pot schimba toate ca prin farmec.

Urez ca generațiile ce vor veni, să fie tot atât de preocupate și să înfăptuiască cel puțin tot atât ca și cele din trecut.

Fiecare din aceste activități are nevoie de a-și revizui alcătuirile pentru a fi puse pe temeiul întrebunțării energiei românești.

Statul. Să-și organizeze instituțiile, să simplifice formalitățile, având ca bază economia de timp și înlăturarea a tot ce-i inutil și îngreunează mersul normal. Să plătească bine pe funcționari, care să fie pregătiți bine și capabili de un mare randament de muncă.

Să se lucreze cel puțin 8 ore efective și producătoare.

Războiul actual ne-a arătat soarta popoarelor, care au lucrat 40 de ore pe săptămână și a celor, care au lucrat 60 și 72 de ore.

Să deschidă domenii noi de activitate, dar să se pregătească personalul necesar, altfel le deschidem iarăși pentru streini sau pentru paraziți.

Agricultura. Să mărească numărul culturilor și rentabilitatea terenurilor. Lucrări care pun în producție noi terenuri, creșterea vitelor, replantări silvice și de pomi fructiferi.

Meseriaşii. Pregătirea meseriaşilor. Inlocuirea streinilor prin elementul românesc. Preferirea la lucrările Statului, judeţelor, comunelor şi chiar particulare. Constituirea de cooperative de meseriaşi, la nevoie chiar impuse dacă nu îşi dau seama de rolul lor sau sunt prea orbiţi de egoism.

Industria. Naţionalizarea şi românizarea tuturor industriilor. Creierea industriilor, care întrebuinţează materiile prime produse de agricultură, solul şi subsolul românesc.

Formarea lucrătorilor şi conducătorilor industriali.
Organizarea şi reglementarea articolelor industriale.

Comerţul, cu toate multiplele lui ramuri poate da de lucru, la un mare număr de braţe. Azi, mare parte din venitul comerţului nu intră în punga elementului românesc şi deci trebuie naţionalizat.

Şcolile de toate gradele şi căminele de ucenici să fie adaptate la nevoile comerţului nostru.

Am indicat câteva probleme ale fiecărei activităţi. Rămân multe altele, pe care specialiştii să le aprofundeze şi să găsească soluţiile cele mai practice şi urgente, ca braţele româneşti să găsească unde munci. Nu este timpul de pierdut sau de discuţii. Trebuie să se treacă la fapte imediat.

MĂRIREA STANDARDULUI DE VIAŢĂ

Toate popoarele se trudesesc să mărească venitul şi să ridice standardul de viaţă al populaţiei. Grijă ce le frământă, este ca braţele de muncă să găsească de lucru cu folos zi la zi.

Cu cât omul câştigă mai bine, cu atât consumul lui se măreşte şi, ca urmare firească, creşte şi producţia, care la rândul ei are nevoie de braţe.

Am luat ca exemplu numai 4 articole din alimentaţia noastră zilnică, a căror raţie trebuie *absolut mărită*, pentru a nu periclita starea sănătăţii populaţiei noastre dela ţară şi o parte dela oraşe. Tabloul ce urmează ne arată acest lucru.

Felul alimentelor	Cantitatea de consumat în plus	Cantitatea totală în kgr.	Valoarea totală în lei
Pâine în 365 zile	200 gr. pe zi	1.170.000.000	7.100.000.000
Carne „ 200 „	400 „ pe săptămână	200.000.000	7.750.000.000
Lapte „ 200 „	200 gr. pe zi	650.000.000	3.250.000.000
Legume „ 365 „	100 „ „ „	590.000.000	1.900.000.000
Total . . .		2.610.000.000	20.000.000.000

(Vezi tabloul pag. 29).

Dacă s'ar mări venitul pe cap de locuitor dela sate, atunci și consumul ca și producția s'ar mări, astăzi fiind o criză de consumație din cauza lipsei de venit.

Locuitorii pe pe vârste	Numărul locuitorilor	Cu cât s'ar mări venit. pe an	Cam la cât s'ar ridica venitul total	Prin ridicarea standardului, minimum-ul de consum ar fi în valoare de lei
Copii până la 11 ani	4.544.429			16.560.000.000
Bărbați și femei 11—59 ani . .	8.850.549	5.000	44.250.000.000	48.500.000.000
Bărbați și femei 60—70 ani . .	640.632	2.000	1.280.000.000	2.800.000.000
Bărbați și femei dela 70 ani în sus	313.727			1.500.000.000
Nedeclarați . .	56.652			240.000.000
Total	14.405.989		45.530.000.000	69.600.000.000

FELUL ALIMENTELOR	Timpul și cantitatea cu cât se mărește de persoană			Cantitatea totală pe țară	In cantități mari	Valoarea în lei
	Câte zile din an	Cantitatea în plus	Cantitatea în plus anual			
Pâinea . . .	365	200 gr. pe zi	73 kgr.	1.200.000.000 kgr.	120.000 vagoane	7.100.000.000
Carnea . . .	200	400 " " săpt.	12 "	200.000.000 "	800.000 capete boi 8.000.000 " oi 2.000.000 " porci 140.000.000 " păsări	7.750.000.000
Laptele . . .	200	200 " " zi	40 litri	650.000.000 litri	550.000 vaci . . .	3.250.000.000
Legumele . . .	365	100 " " "	36 kgr.	590.000.000 kgr.		1.900.000.000
					Total lei . . .	20.000.000.000

Cele 120.000 de vagoane s'ar obține numai dacă s'ar mări producția la suprafața însămintată azi, cu circa 200 kgr. la hectar, ceea ce nu este greu. Cele peste 4.500.000 capete de vite și păsări, ar consuma și ar valorifica mari cantități de furaje și ce îngrășăminte naturale ar da agriculturii, care pe an ce trece simte mai mult nevoia îngrășămintelor. Nu le enumerăm pe toate, fiind lucruri știute și care așteaptă numai energia care să le pună în practică.

Numai aceste 4 articole măresc producția cu cel puțin 20 miliarde lei și aduc sănătate la 16 milioane de suflete.

Cu actuala stare de alimentație nu se poate merge înainte, când într'o comună cu pământ bun din județul Teleorman, la 10 gospodării este o vacă, când cumpărăm unt de cocos cu 80 lei Kgr. și la noi, țară agricolă, nu producem destul unt, când 2 milioane de gospodari nu au o vacă sau un porc.

Cu îmbrăcămintea nu stăm nici acolo mai bine. Se știe că sunt cea mai mare parte din locuitorii dela sate care nu au decât o singură cămașe pe ei. O asemenea stare de lucruri trebuie să ne îngrijoreze și să ne îndemne să luăm imediat măsuri, ca să nu fie prea târziu.

Pentru a ajunge la un standard de viață mai bun, care s'ar ridica la circa 70 miliarde lei, este nevoie a se mări venitul celor 16 milioane de suflete, ce trăiesc la țară, la cel puțin 50 de miliarde peste cel de astăzi.

Dacă cele 9.500.000 de brațe dela vârsta de 11—70 ani ca abile de muncă, ce trăiesc în sate, ar lucra 220 de zile pe an, adică cu circa 100 de zile mai mult decât sunt ocupați astăzi (80—140 zile anual), venitul lor ar atinge suma necesară ca să le îmbunătățească traiul.

Se pune întrebarea foarte naturală : Poate fi mulțumită o populație, care nu poate trăi din ceeace agonisește depe urma muncii ei ? Categoriec că nu.

Atunci se pune întrebarea : Cum se poate deslega această grea problemă, care de zeci de ani se discută la noi ? Răspunsul este deasemenea categoriec, că se poate rezolva și iată cum :

1. Să se organizeze producția și desfacerea produselor agricole. Prin această organizare, mare parte din brațele libere din sate vor găsi de lucru chiar în agricultură.

2. Să se desvolte industria. Ea este cea mai bună cumpărătoare a produselor agricole și împreună cu comerțul sunt cele care valorifică produsele agricole.

Deși unii, conduși de o judecată ușoară și de greșelile unor industriași nesățioși și de lipsa de măsuri ne-luate la timp ca să se împiedice specula, sunt contra lor

și nu au dreptate. E logic să se împiedice abuzurile, dar nu este cazul ca să se dea foc la șura de pae spre a scăpa de șoareci.

Mai este nevoie să dezvoltăm industria la noi, pentru că : Solul și subsolul nostru ne procură destule materii prime, care cer să fie puse în valoare.

Avem lemnul, cărbunele, petrolul, gazul metan și căderile de ape, care constituesc forțe motrice de mare importanță și cer punerea lor în valoare.

Avem sute și sute de mii de brațe, care caută de lucru.

Am început să avem și capital, care ne lipsea în trecut. Nu mai suntem forțați să batem la ușile streine pentru orice sume. Susțin cu *toată tăria* că, pentru întreprinderile serioase conduse de oameni pregătiți și cinștiți, se găsesc la noi în fiecare an câteva miliarde de plasat.

3. Comerțul cu multiplele lui ramuri ar ocupa sute de mii de brațe.

Populația noastră dela sate *este încă prolifică*, ceea ce este un bine pentru țară, cu condiția ca insul să aibă ce lucra și ce mânca, altfel este un pericol.

Toate acestea sunt știute și discutate de zeci de ani. Nenorocirile prin care trecem, sper că ne vor da energie să pornim metodic și bine pregătiți, la înfăptuire, altfel nu văd zile bune pentru viitorul nostru.

Prin mărirea standardului de viață, se capătă poftă de muncă și producția se mărește.

În Danemarca, în 1870 o vacă da în medie 1350 litri de lapte anual, iar în 1934 a ajuns la 3200 litri.

În Noua-Zeelandă, o vacă producea, în trecut, 25 de livre de unt, iar în 1934 producția s'a urcat la 69 de livre.

Anglia a mărit numărul ouălelor produse de o găină pe an dela 75 la 120.

Germania cultiva 116.000 ha cu legume, în 1913, și în 1934 a ajuns la 158.000 ha.

Statele-Unite, în 1919 cultivau 576.390 ha cu legume, iar în 1934 suprafața s'a urcat la 1.137.800 ha.

Franța, în 1933, cultiva 300.000 ha cu pomi fructiferi și azi a ajuns la peste 600.000 ha.

La noi, este următoarea situație caracteristică :

250.000 gospodării nu au nici o găină

1.500.000 de gospodării nu au nici un porc

2.000.000 de gospodării nu au nici o vacă.

Aceste date ne arată starea, în care am ajuns și câte am avea de făcut, ca să întrebuițăm brațele, care nu găsesc de lucru și care vedem cu ochii cum sărăcesc din an în an.

Italia are 49% culturi cu plante furajere, 4,5% cu orz și 16% cu porumb, sau în total 69,5% cu plante de nutreț.

Trebuie revizuite activitățile noastre și adecvate cerințelor vremii și noilor cerințe sociale, economice și politice.

CONCLUZII

Situația geografică a României, așezată ca o insulă între alte neamuri și bogăția solului, subsolului, apelor, ce o străbat în lung și în lat, ne-a impus în toate timpurile — azi mai mult decât oricând — să fim cu cea mai mare băgare de seamă și cât mai tari, pentrucă este în joc existența noastră.

După fericirea, ce am avut în 1918, să ne vedem frații strânși la un loc, mulți români prevăzători se întrebau, ce ne mai este scris, Doamne, să vedem și să pătimim, ce trebuie să facem ca să apărăm granițele.

Pentru a fi puternici, se cere să fim mulți la număr. Se cere ca fiecare fiu al țării să se simtă mulțumit. Să fie stăpân pe fapta și avutul lui. Să aibă unde și ce munci cu folos.

Sănătatea este prima piatră a temeliei vieții omului. Pentru ca el să aibă sănătate, are nevoie de locuință, îmbrăcăminte și de hrană bună. Acestea toate nu le poate avea decât dacă din munca lui îi rămâne un câștig.

Munca este izvorul avuției, atât al omului cât și al popoarelor. Avuțiile nepuse în valoare sunt bogății moarte și chiar periculoase, pentrucă mulți le doresc și pentru a pune mâna pe ele susțin că, cei ce le posedă nu sunt în stare să le exploateze și li se cuvin lor, că sunt mai vrednici și mai capabili. Cu alte cuvinte, e socotită ca o țară sălbatică și bună de cucerit.

Când am luat hotărârea să fac acest studiu asupra repartiției proprietății și a sporului de brațe la sate, am avut în gând să îndemn pe oamenii de specialitate să grăbească soluționarea acestor probleme vitale.

Sunt milioane de brațe românești, care neavând destul de lucru, nu au venituri, duc o viață grea și constituiesc un pericol, pentru că pot periclita și pe a altora.

Cred că am arătat destul de clar și cu date, starea repartiției pământului și disponibilitățile de brațe la noi pentru a mai insista asupra lor. Cer, însă, luarea de măsuri cât mai urgente posibil.

Grija populației rurale a preocupat pe conducătorii țării în toate timpurile. Dacă s'ar arunca o privire cu 100 de ani în urmă, am vedea cât s'a făcut de mult, cu toate greutățile inerente fiecărui început, cu toate lipsurile de mijloace de atunci și chiar de *libertate de acțiune*.

Au mai rămas încă multe de rezolvat. Greul a fost făcut de înaintașii noștri. Rămâne generației actuale și celor ce vin să completeze opera.

Să nu se mulțumească numai cu dorințe, planuri și enunțări, ci să treacă la fapte. Să se ferească, ca prin întârzierea de a lua măsuri la timp, să nu distrugă cele înfăptuite în trecut.

Cu fiecare generație se nasc nevoi și idei noi. Ce este bun azi, de multe ori, mâine trebuie pus la pasul vremii, unele schimbate chiar din temelie. Nu vremea este pusă sub pasul omului, ci omul este pus sub pasul vremii.

În mai puțin de 70 de ani — ceiace înseamnă o clipă în viața unui popor — țara noastră a fost înzestrată cu : independența, regatul, întregirea neamului, zeci de mii de kilometri de drumuri, autostrade, căi ferate, linii de navigație maritimă și fluvială, porturi, docuri, școli, instituții, credite moderne pentru industrie, comerț și agricultură, etc.

În 64 de ani s'au făcut 3 mari repartiții a proprietății, pentru a face o mai dreaptă împărțire socială și economică :

În 1864 s'au împropr. 467.840 clăcași pe 766.278 ha.

În 1879—99 s'au împroprietărit 161.712 însurăței pe 806.210 ha.

În 1918 s'au împroprietărit 1.643.678 plugari pe 5.811.839 ha.

Populația rurală fiind prolifică și surplusul de populație nefiind chemat la alte activități, marea ei majoritate

a rămas în sate ocupându-se cu munca câmpului, neavând altceva de făcut.

Prin vânzări și mai cu seamă prin succesiuni, pământul s'a împărțit din an în an. Intr'un sat, unde acum 50 de ani, sătenii aveau 10—20 de pogoane, se mai găsea pământ în dijmă la proprietari și astfel, duceau un trai ușor, fiecare plugar avea plugul și carul său cu boi. Pe atunci, în acea comună de 300 de familii, se găseau 280 perechi de boi. Azi, după ce cei 7 proprietari mai mari au dat partea ce li s'a convenit pentru expropriere și comuna a ajuns la aproape 700 de familii, nu știu dacă se mai găsesc 400 perechi de boi. Fărămișarea pământului a ajuns prea departe, a devenit antieconomică.

Nu se mai poate sta în nepăsare față de cele 80—86 la sută din populația țării, care muncesc din greu.

Auzim adesea susținându-se că țăranul este rutinar, este îndărătnic. S'a întrebat cineva, ce l-a adus la această stare ? S'a uitat că îi lipsesc : pământul, uneltele, credite ieftine și cu termen lung, desfacerea produselor cu un preț, care să îi plătească munca și, în fine, multe altele, care adunate îl descurajează și pierde încrederea ?

Este datoria bunilor români să-l ajute să iasă din această stare, nu numai să îi aducă învinuirei.

Englezul zice : „Țăranul în lumea întreagă nu e bogat. El are grânele și animalele lui. Este mândru de mica lui proprietate, de hărnicia lui și de brațele vânjoase ale familiei sale. Pentru rest, își caută fericirea în viața liberă, cu speranța că vremurile vor fi mai bune la anul”.

Are dreptate, căci lanurile, cântecul ciocârliei, apele, dealurile, văile, în fine, natura cu toate frumusețile și farmecul ei, îl leagă de pământul pe care s'a născut și a copilărit. Totuși, gol, slăbit și necăjit nu poate sta la infinit. Trebuie *ajutat și chiar forțat* să iasă din această stare.

Problema satelor se discută de multe decenii la noi. Un punct din proclamația dela Islaz al mișcării dela 1848 era și acesta.

De atunci s'au soluționat multe din cerințe. În urma celor 3 exproprieri și împrumietării am tras multe învățăminte.

Îmbunătățirea nu poate veni decât dacă s'ar transforma proprietatea mică în loturi minimale de 12 ha și indivizibile, înzestrând gospodăriile cu cele necesare, organizând desfacerea produselor în interior și peste granițe și deschizând câmp de lucru brațelor rămase disponibile în industrie, comerț și în alte activități.

Românul are dreptul cel dintâi să muncească și să trăiască în țara lui. Toate statele organizate și bine conduse poartă această grijă fiilor lor.

Repet, izvorul de avuție al omului este *munca*. Orice zi nelucrată este o pagubă pentru individ și țară. Avuția nu se strânge decât prin muncă și economie.

Cei care erau contra capitalului, prima lor grijă a fost să-l confişte când au putut. După ce l-au irosit și au avut nevoie de altul, au fost cei dintâi care au bătut la ușile băncilor și fabricilor capitaliste.

Când se vorbește de înzestrarea agriculturii, mă întreb dacă, cei care aduc învinuiri foarte ușor, au pus condeiul pe hârtie să vadă la ce sumă se ridică ?

Danemarca, cu o întindere de circa 40.000 de ha. de 7 ori mai puțin decât noi, cu o populație de 3.600.000 suflete, are peste 100.000.000.000 lei împrumutați de exploatarea agricole.

Ne lipsesc unelte, tractoare, motoare, mașini de treierat, pentru care numai pentru un început ar trebui cel puțin 70—80 miliarde de lei la prețurile actuale.

Prin reforma din 1918, s'au împrumutat 1.643.678 plugari. Cea mai mare parte au fost tineri, care aveau nevoie de gospodărie. Socotind că, 1.000.000 din ei au nevoie fiecare de 30—40.000 lei pentru casă, unelte și exploatare, numai lor le-ar fi trebuit 30—40 de miliarde.

După experiența făcută cu coloniștii, pe care i-am adus la Cumpăna în județul Constanța, am văzut că fie care avea nevoie de 50—60.000 de lei.

Am arătat aceste câteva cifre pentru a evidenția nevoile agriculturii și ce greu sunt de soluționat. Dar, cu muncă, pricepere, stăruință și răbdare se pot aduce la îndeplinire.

Cu cât exploatarea are inventarul necesar, cu atât

e mai rentabilă, stăpânul ei e mai satisfăcut și cu mai multă poftă de muncă.

Ne trebuie un program de 20—30 de ani, care să nu se schimbe la fiecare 6 luni. Să se urmeze cu strictețe și energie și să nu fie chemați la aplicarea lui decât cei pregătiți și energici.

Cu vorbe și dorinți nu se îndreaptă situațiile, ci numai cu faptele.

Orice schimbare cere concepție și mijloace. Omul e tradițional, trebuie scos din tradiție și adus la realitate. A trăi este a lupta și mobiliza energiile din om.

Prin muncă, trebuie ca fiecare fiu al acestei țări să-și găsească traiul și să-i fie asigurată familia, boala și bătrânețea. Cei cari nu se înhamă la muncă, să fie forțați să lucreze. Societatea nu poate nutri pe leneși.

Fărămițarea pământului și lipsa de inventar au făcut ca plugăria să se limiteze la 5—6 culturi. Este nevoie să introducem culturi noi, fie că vor da materii prime industriilor actuale sau celor ce se vor înființa — ca să dea de lucru brațelor libere — fie că sunt cerute de alte țări, de unde noi importăm mărfuri și cu care am plăti valoarea lor.

Trecem prin vremuri când viața socială, economică și politică a omenirii este la o răspântie. Nu se știe încă ce vor rămâne din principiile vechi și nu se cunosc încă cele noi și neexperimentate.

Oricare ar fi, însă, hotărârile ce se vor lua în viitor, nu se va putea cere unei țări ca să nu-și desvolte activitățile naturale, care îi asigură bunul trai.

Se vorbește de țări agricole și de țări industriale. Fiecare țară este agricolă, nu e țară care să nu poată face agricultură, toate au terenuri cultivabile. Deasemenea, nu este țară, care să nu poată să fie industrială, mai întâi ca să-și prelucreze materia primă din interiorul său și al doilea, având forța motrice, brațele de muncă, cărora trebuie să le dea de lucru și capitalul, de ce să nu fabrice articole, ce le aduce din afară și pe care fabricându-le la ea nu o costă mai scump? Nu este o susținere serioasă, că nu se poate întemeia o industrie, dacă se importă materia primă.

Dacă s'ar admite acest principiu, atunci ar trebui să se închidă cele mai multe fabrici din Italia, Ungaria, Austria, Germania, Elveția, Franța, Anglia, Ceho-Slovacia, Polonia etc., pentrucă ele aduc : lâna, bumbacul, părul, pielea, fierul, cărbunele, petrolul, lemnul și multe alte materii prime din alte țări.

Nu este admisibil ca țări, care ar putea face agricultură, să-și transforme câmpiile de cultură în : parcuri, păduri de vânătoare, stranduri de petrecere și stadioane de amuzament, pentrucă munca agricolă și muncitorii ei sunt plătiți prost, pe când lucrătorul industrial sau angajatul comercial câștigă de 5—10 ori mai mult decât muncitorul agricol.

Anomalia și nedreptatea vin de acolo, că industria și comerțul pot fixa prețurile ce voiesc, având la îndemână sindicatele și cartelele, pe când agricultorii nu se pot uni doi la un loc.

Este natural ca fiecare țară să producă pe loc la ea acasă tot ce poate și să dea de lucru brațelor sale.

Dreptatea trebuie să fie la temelia oricărei societăți ; altfel, când și când, se va prăbuși.

Iată perspectiva zilei de mâine.

Decepțiile și loviturile, ce am avut în ultimul timp, trebuiau să ne amintească vorbele înțelepte că : „Victoriile și avuțiile moleșesc popoarele și indivizii ; iar nenorocirile înalță sufletele și oțolesc energiile”.

Cele petrecute la noi în ultimele luni, trebuie să deștepte în noi energia creatoare și să nu uităm talismanul lăsat de Ion C. Brătianu că, „*In cele bine chibzuite să ai îndrăsneală*”.

NOTA. Studiul meu era făcut când nu se deslipise Basarabia, o parte din Bucovina, Cadrilaterul și o parte din Ardeal, de Patria Mamă.

Cum am credea că nu vor rămâne pe veci despărțite de frații lor, este bine că se găsește un studiu, care cuprinde tot pământul curat românesc. Prin dureroasa deslipire a scumpelor noastre provincii, nu se schimbă nimic din principiul lotului minimal și indivizibil, creierea clasei muncitorilor agricoli, și plasarea brațelor disponibile la sate în meserii, industrie și comerț etc., care formează subiectele principale, ce le tratez.

Septembrie 1940.

ALEX. ALIMĂNEȘTIANU

VERIFICAT
2017

CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
Un prim cuvânt	3
Starea materială a micului agricultor	5
Suprafața țării	6
Repartiția terenurilor în 1937	8
Lotul tip de muncă	9
Lotul minimal și indivizibil	10
Cum ar fi în viitor repartiția terenului agricol	16
Brațele de muncă	19
Ocuparea brațelor disponibile	22
Mărirea standardului de viață	27
Concluzii	33

BIBLIOTECA
Centrală
Universitară
București

VERIFICAT
1987

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ
BUCUREȘTI

DE ACELAȘ AUTOR:

Comerțul de vinuri, Berlin	1898
Comerțul de fructe, Rotterdam	1899
Organizarea muncii agricole	1927
Ziua de mâine	1927
Căminul de ucenici	1928
Din nevoile agriculturii	1929
Bugetul. Cooperația	1935
Utilitatea industriei — Munca națională	1937
Probleme economice,	1940
